

9 Οκτωβρίου 2018

Πρωτ. Σπυρίδων Βασιλάκος: Η αγάπη είναι το ύψος του σταυρού

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία / Θεολογία και Ζωή / Πολυμέσα - Multimedia](#)





Ο άγιος Διονύσιος κατάφερε να ξεπεράσει εκείνα τα οποία οι Αθηναίοι είχαν στήσει ως είδωλα και λάτρευαν και να βρει την πίστη στον μόνο αληθινό Θεό

Του Σταμάτη Μιχαλακόπουλου / Ι. Ν. Ευαγγελιστρίας Πειραιώς

Ιερά αγρυπνία τελέστηκε την Τρίτη 2 Οκτωβρίου, επί τη μνήμη του Αγίου Διονυσίου του Αρεοπαγίτου, στον Ιερό Ναό Ευαγγελιστρίας Πειραιώς. Προεξήρχε και κήρυξε τον θείο λόγο, ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Άρτης κ. Καλλίνικος. Η αγρυπνία και η ομιλία εντάσσονται στο πλαίσιο του προγράμματος καθημερινών δράσεων και εκδηλώσεων του Ναού, με τον γενικό τίτλο «ΕΝΟΡΙΑ εν δράσει...», που ξεκίνησε την 1η Οκτωβρίου και θα διαρκέσει έως τις 31 Δεκεμβρίου. Η ομιλία του Σεβασμιωτάτου, επικεντρώθηκε όπως ήταν φυσικό, στο πρόσωπο του τιμώμενου αγίου.

Πόθος όλων των ανθρώπων, επεσήμανε, είναι να ζήσουν αληθινά. Να μπορέσουν να βρουν την ολοκλήρωσή τους. Να ζήσουν αυτό που ονομάζεται «ευτυχία» και τις περισσότερες φορές δεν γνωρίζουν τι σημαίνει αυτή η λέξη. Όλοι οι άνθρωποι αυτό αναζητούν, σε όλες τις εποχές.

Τότε λοιπόν, πριν από πολλά χρόνια, στην Αθήνα, οι πρόγονοί μας είχαν αναζητήσει αυτήν την ολοκλήρωσή τους στα είδωλα. Και μάλιστα, μέσα σε αυτό

το ψάξιμο, για να βρουν που εντέλει κρύβεται η ολοκλήρωση του ανθρώπου, είχαν αφιερώσει κι έναν βωμό στον άγνωστο θεό.

«Τότε είναι που έρχεται ο Απόστολος Παύλος κι εκεί πάνω στον Άρειο Πάγο, αρχίζει να μιλάει στους Αθηναίους για τον μόνο αληθινό Θεό, για τον Ιησού Χριστό, που είναι η ολοκλήρωση του ανθρώπου.

Που αν ο άνθρωπος έρθει σε κοινωνία μαζί Του, μπορεί να βρει την πληρότητα, να βρει αυτό που ονομάζουμε ευτυχία.»

Βεβαίως, συνέχισε, δεν κατανόησαν πάρα πολλοί το κήρυγμα του Αποστόλου Παύλου. Ιδίως όταν άρχισε να μιλάει για την μετά θάνατον ζωή, δεν μπορούσε η ανθρώπινη λογική που είχε φτάσει σε ύψη στην Αθήνα, να σπάσει το φράγμα της πίστεως και να μπει εκεί που βρίσκεται ο ίδιος ο Θεός. Ο οποίος δεν βρίσκεται μακριά από εμάς, αλλά βρίσκεται μέσα στην καρδιά μας.

«Υπήρξαν άνθρωποι οι οποίοι κατενόησαν το κήρυγμα του Αποστόλου Παύλου. Έναν τέτοιο άνθρωπο ήρθαμε να τιμήσουμε, τον άγιο Διονύσιο τον Αρεοπαγίτη. Τον άνθρωπο ο οποίος μπόρεσε και εισήλθε σε αυτό που ο Απόστολος κήρυττε ως μυστήριο.

Ο άγιος κατάφερε να ξεπεράσει εκείνα τα οποία οι Αθηναίοι είχαν στήσει ως είδωλα και λάτρευαν και να βρει την πίστη στον μόνο αληθινό Θεό. Άφησε πίσω την πίστη των ειδώλων και δεν έγινε απλά χριστιανός, αλλά και Επίσκοπος στην Αθήνα, και με αυτόν τον τρόπο, μπόρεσε ο ίδιος να βρει την πληρότητα και να φέρει και άλλους ανθρώπους στην επίγνωση της αληθινής ζωής και της αληθινής μακαριότητας.»

Δεν είναι εύκολο πράγμα, τόνισε ο Σεβασμιώτατος. Χρειάζεται ο άνθρωπος να ξεπεράσει τον ίδιο του τον εαυτό, διότι τα είδωλα και οι ψεύτικοι θεοί δεν είναι τίποτε άλλο, παρά οι αντανakλάσεις του εγωισμού του καθενός από εμάς.

Που θέλουμε να υψώνουμε και να ορθώνουμε ως θεό το εγώ μας και δεν μπορούμε με κανένα τρόπο να καθηλώσουμε αυτό το είδωλο, προκειμένου να πιστέψουμε και να λατρεύσουμε τον μόνο αληθινό Θεό.

Εδώ βρίσκεται το μυστικό, επεσήμανε. Αν ο άνθρωπος, μέσα σε αυτήν την αναζήτηση της ευτυχίας του, της ολοκλήρωσής του, της αληθινής ζωής του, κατορθώσει να ξεφύγει από τα είδωλα που στήνει στην πορεία της ζωής του, αν στρέψει την πυξίδα της αναζήτησης του εσωτερικά, στα τρία βαθιά της καρδιάς του, εκεί που βρίσκεται η σφραγίδα του δημιουργού του, τότε μπορεί να ζήσει αληθινά.

Στην χειρότερη αντιξοότητα, στην χειρότερη δυσκολία, ο άνθρωπος που βρήκε το

πρόσωπο του Ιησού Χριστού μέσα στην καρδιά του, στέκεται σε αυτήν την πορεία και δεν είναι τίποτα ικανό να τον κλονίσει.

Το μπερδεμα ξεκινάει απ' όταν προσκυνήσουμε τα είδωλα μας, τον ίδιο μας τον εαυτό. Είναι η στιγμή εκείνη που δεν μπορούμε να διακρίνουμε τον αληθινό Θεό που κρύβουμε στην καρδιά μας, από το εγώ μας, αυτόν τον ψεύτικο θεό.

Κι όπως παρατήρησε ο Σεβασμιώτατος πριν ολοκληρώσει τον λόγο του, χρειάζεται αγώνας, ταπείνωση και ωριμότητα. Η ζωή είναι Κάποιος που μας ξεπερνάει, είναι το πρόσωπο του Ιησού Χριστού.

«Ο άγιος Διονύσιος το βρήκε αυτό το πρόσωπο μέσα στην καρδιά του. Κι όταν ήρθε η ώρα έδωσε την επίγεια ύπαρξη του, ώστε με αυτόν τον τρόπο να ζήσει αληθινά, αιώνια.

Γιατί ούτε ο θάνατος, ούτε τίποτε άλλο, μπορεί να χωρίσει τον άνθρωπο από την αγάπη του Χριστού.

Ο αγώνας δεν είναι συνώνυμο της δυστυχίας, ο σταυρός δεν είναι συνώνυμο της λύπης. Ο αγώνας και ο σταυρός είναι συνώνυμα της νίκης της ευτυχίας, αρκεί ο άνθρωπος να έχει αγωνιστικό φρόνημα και να είναι έτοιμος να γκρεμίσει το εγώ του, προκειμένου έτσι να κάνει την μεγάλη υπέρβαση και να γίνει ο μάρτυρας της αιώνιας ζωής».

Την ομιλία μπορείτε να παρακολουθήσετε εδώ: